

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobce

Tuzex CZ s.r.o., IČ: 28213572
se sídlem nám. 14. Října 1307/2, Praha 5
zastoupený advokátem Mgr. et Mgr. Petrem Mališem,
se sídlem Sokola Tůmy 743/16, Mariánské Hory Ostrava

proti
žalovanému

Úřad průmyslového vlastnictví
se sídlem Antonína Čermáka 2a, 160 68 Praha 6 – Bubeneč

za účasti

601 s.r.o., IČ: 28503554
se sídlem Rybná 716/24, Praha 1
zastoupená JUDr. Matějem Sedláčkem,
se sídlem Pod Pekařkou 1, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. O-430986/D16104598/2016/ÚPV
ze dne 27. 3. 2017

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

III. Zúčastněné osobě se náhrada nákladů nepřiznává.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Dne 10. 7. 2006 byla do rejstříku ochranných známek zapsána kombinovaná ochranná

známka č. 282184 v provedení (dále též „napadená ochranná známka“) a to pro výrobky a služby zařazené do tříd 1-45 mezinárodního třídění výrobků a služeb. Rozhodnutím žalovaného ze dne 29. 1. 2015, č.j.: O-430986/D061841/2013/ÚPV, které nabylo právní moci dne 3. 3. 2015, byla tato známka zrušena ex nunc a to pro všechny výrobky a služby, kromě (8) ruční nástroje a nářadí ručně ovládané; (12) doplňky k vozidlům pro pozemní dopravu (16) psací potřeby všeho druhu, výrobky z papíru pro písemný záznam, diáře, psací potřeby k reklamním účelům spadající do téže třídy; (25) oděvy, čepice; (30) káva, čaj, cukrářské výrobky, zmrzlina; (32) nealkoholické nápoje; (39) doprava, přeprava, balení a skladování zboží, pronájem vozidel.

2. Osoba zúčastněná na řízení (dále jen „zúčastněná osoba“) se podáním doručeným dne 4. 12. 2015 domáhala zrušení této ochranné známky podle ustanovení § 31 odst. 1 písm. a) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“). Návrh byl odůvodněn tím, že tato ochranná známka nebyla v posledních pěti letech pro zapsané výrobky a služby vůbec užívána.
3. Dne 7. 10. 2016 bylo ve shora uvedené věci vydáno rozhodnutí o zrušení napadené ochranné známky pro část výrobků a služeb. V odůvodnění orgán prvního stupně řízení dospěl k závěru, že vlastníkem předložené důkazní materiály svědčí o dostatečném prokázání řádného užívání napadené ochranné známky v České republice ve smyslu ustanovení § 31 odst. 1 písm. a) zákona č. 441/2003 Sb. o ochranných známkách ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), pouze pro následující výrobky a služby zapsané ve třídách dle mezinárodního třídění výrobků a služeb: (8) ruční nástroje a nářadí ručně ovládané; (16) psací potřeby všeho druhu, výrobky z papíru pro písemný záznam, diáře, psací potřeby k reklamním účelům spadající do téže třídy; (39) doprava, přeprava, balení a skladování zboží. Pro tyto výrobky a služby proto zůstala předmětná ochranná známka zapsána v rejstříku. Vlastníkovi se však nepodařilo prokázat užívání napadené ochranné známky v České republice pro následující výrobky a služby zařazené do tříd dle mezinárodního třídění výrobků a služeb: (25) oděvy, čepice; (30) káva, čaj, cukrářské výrobky, zmrzlina; (32) nealkoholické nápoje; (39) pronájem vozidel.
4. Proti tomuto rozhodnutí podali oba účastníci řízení v zákonem stanovené lhůtě rozklad. Žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím zrušil napadenou kombinovanou ochranná známka č. 282184 podle ustanovení § 31 odst. 1 písm. a) zákona, v celém rozsahu.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

II.

Obsah žaloby, vyjádření žalovaného a zúčastněné osoby

5. Žalobce předně namítá, že vůbec nebyly splněny podmínky pro vedení řízení, ve kterém bylo napadené rozhodnutí, stejně jako prvoinstanční rozhodnutí vydáno, a mělo dojít z jeho strany k odmítnutí návrhu na zrušení ochranné známky. Důvodem je, že zúčastněná osoba jako navrhovatel v tomto řízení neunesla své břemeno důkazní ohledně svých tvrzení. Odkaz žalovaného na nález Ústavního soudu České republiky sp. zn. I. ÚS 2631/08 je nepřiléhavý, jelikož se týká zcela jiného druhu řízení a to řízení o dani z příjmu fyzických osob. Dle ust. § 34 odst. 1 zákona návrh na zrušení ochranné známky musí být odůvodněn a doložen důkazy a toto ustanovení žádnou výjimku nestanoví. K tomuto závěru dochází i Vrchní soud v Praze ve svém rozsudku ze dne 25. 10. 1999, sp. zn. 6 A 28/98: *„Pro výmaz je tedy třeba najisto postavit, že známka užívána není, a teprve poté, je-li takový průkaz dán, nastupuje povinnost majitele, aby popřípadě zdůvodnil, proč známku neužíval“*. Zúčastněná osoba však veškerý předmět svého návrhu na zrušení vymezuje a odůvodňuje v jediné větě: že ochranná známka není užívána pro zapsané výrobky a služby v České republice, aniž by tvrdila, jak dospěla k závěru, že napadená ochranná známka není užívána, zda jsou ji známy poměry na trhu předmětných výrobků a služeb, pro něž je ochranná známka zapsána, a to nejen ty současné, ale i poměry za dobu 5 posledních let, netvrdí například ani skutečnost, že je konkurentem žalobce, který jeho aktivity na trhu dlouhodobě sleduje a který v důsledku sledování tržních a reklamních aktivit v daném segmentu zjistil absenci daného označení v obchodním styku. Zúčastněná osoba ve svém návrhu na zrušení neuvádí nic, z čeho by vyplývalo, že má její návrh reálný základ ve znalosti soutěžního prostředí v daném segmentu trhu, že má k podání návrhu důvod. Tím méně své tvrzení čímkoli prokazuje – nedokládá např. žádné výtisky vyhledávání poskytovatelů předmětného zboží nebo služeb z internetu, seznamy dodavatelů apod. Nejedná se přitom o nereálný požadavek prokazování absence jednání jiné osoby, o prokazování toho, že se něco nestalo. Jedná se o prosté prokázání důvodu, který společnost 601 s.r.o., jakožto navrhovatele vedly k podání návrhu na zrušení – v tomto rozsahu s prokazováním ze strany navrhovatele na zrušení ochranné známky počítá i samotný zákon právě v ust. § 34 odst. 1. Napadené rozhodnutí tak nemělo být vůbec vydáno a trpí vadami, které jej činí nepřezkoumatelným, jelikož žalovaný vůbec nerespektoval právní úpravu obsaženou v ust. § 34 zákona.
6. Takový postup, s přihlédnutím k již dříve podanému shodnému návrhu na výmaz, podanému z téhož důvodu v roce 2013, je nutno považovat za šikanózní, mající za cíl pouze způsobit žalobci jako vlastníkovu napadené ochranné známky náklady, přinutit jej k činnosti, kterou by jinak vykonávat nemusel a na místo níž by se mohl soustředit na svou obchodní činnost, to vše s minimálními intelektuálními i finančními náklady na straně zúčastněné osoby. Druhá námitka směřuje do zhodnocení otázky šikanóznosti návrhu ze strany žalovaného, jelikož žalovaný vůbec nezohlednil skutečnost, že návrh na zrušení byl podán již opětovně a to stejnou skupinou osob – první návrh byl podán v roce 2013 panem JUDr. M. S., který je právním zástupcem, společnosti 601 s.r.o., která podala druhý návrh na zrušení (dne 4. 12. 2015) jen několik málo měsíců po pravomocném rozhodnutí o prvním návrhu na zrušení napadené ochranné známky (dne 3. 3. 2015). JUDr. S. však není majitelem žádné ochranné známky obsahující slovní prvek „TUZEX“. Korektivem výkonu práva, které nelze rozumně a ospravedlnitelně vysvětlit, je právě institut šikanózního jednání nebo jednání v rozporu s dobrými mravy, přičemž platí jedna z obecných zásad, že zneužití práva (šikanózní výkon práva) nepodléhá právní ochraně, viz i

ust. § 8 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku. Žalovaný měl návrh na zrušení napadené ochranné známky zamítnout i z důvodu šikanózního výkonu práva ze strany společnosti 601 s.r.o. Společnost 601 s.r.o. je totiž přihlašovatelem ochranných známek č. přihl. 507942, 507943 a 521233, z nichž dvě posledně uvedené jsou známky zcela shodného vyobrazení s napadenou ochrannou známkou a byly podány v roce 2013. Je evidentní, že se společnost 601 s.r.o. touto cestou snaží pro sebe dosáhnout zápisu ochranných známek, které mají s ohledem na minulost a známost označení „TUZEX“ zejména mezi staršími spotřebiteli bez ohledu na konkrétní výrobky a služby značnou hodnotu. Tato snaha společnosti 601 s.r.o. je patrná také z časového sledu podávání návrhů na zrušení ochranné známky. Rovněž je potřebné přihlédnout ke skutečnosti, že společnost 601 s.r.o. žalobce kontaktovala s výzvou ke zdržení se užívání jeho ochranné známky (dopisem ze dne 2. 11. 2015), kdy žalobce „upozorňovala“ na kolizi se svými přihláškami. Z tohoto dopisu je dle žalobce jasné patrné, že společnost 601 s.r.o. si uvědomovala, že žalobce svoji ochrannou známku používá a připravuje další rozšíření svých aktivit a snažila se žalobce „utlumit“ v jeho aktivitě.

7. Třetí žalobní námitkou žalobce brojil proti skutkovým zjištěním, které žalovaný učinil na základě provedeného dokazování s tím, že má za to, že bylo rovněž chybně aplikováno ustanovení zákona vztahující se k nárokům kladeným na vlastníka ochranné známky, pro prokázání intenzity užívání napadené ochranné známky. Žalobce nabytí napadenou ochrannou známkou v roce 2014, a od této doby krom užívání napadené ochranné známky (včetně užívání v rámci korespondence, na razítku, atd.) intenzivně připravuje a pracuje na širším uvedení značky „Tuzex“ na trh v mnoha odvětvích, což žalobce tvrdil a prokazoval již v řízení, ve kterém bylo vydáno napadené rozhodnutí. Realizace vstupu na trh v některých odvětvích, např. v odvětví oděvů, je otázkou let, než dojde k vyrobení kolekce oblečení a k její dostatečné penetraci do jednotlivých distribučních kanálů. Z tohoto důvodu je užití známky na některých výrobcích doposud omezené. Žalobce nicméně od jejího nabytí prokazatelně vyvíjí reálnou činnost vedoucí k jejímu širšímu uvedení na trh ve všech třídách, pro které byla zapsána.
8. Nadto žalobce považuje za významné, že součástí správního spisu týkajícího se napadené ochranné známky je množství důkazů o užívání napadené ochranné známky doložených žalobcem a předchozím vlastníkem napadené ochranné známky JUDr. L. S. v předchozím řízení o zrušení napadené ochranné známky iniciovaném panem JUDr. M. S. (právním zástupcem společnosti 601 s.r.o.), přičemž tyto důkazy nejméně částečně spadají do rozhodného období pro posouzení užívání napadené ochranné známky žalobcem a na jejich základě byla napadená ochranná známka ponechána v platnosti pro výrobky a služby, pro které byla napadeným rozhodnutím zrušena. K důkazům, které jsou součástí spisu týkajícího se napadené ochranné známky, které byly založeny v rámci návrhu na zrušení ochranné známky podaného panem JUDr. M. S. (právním zástupce společnosti 601 s.r.o.) považuje žalobce za nutné uvést, že v napadeném rozhodnutí žalovaný dochází k závěru, že tyto důkazy nebylo možno použít, když žalobce na ně nikterak neodkazoval. Tento závěr považuje žalobce za zcela chybný, když o těchto důkazech žalobce hovoří mimo jiné ve svém vyjádření ze dne 3. 2. 2017 k rozkladu podanému společností 601 s.r.o. proti prvostupňovému rozhodnutí a žalovaný by měl rozhodovat na základě stavu celého spisu, resp. skutečností, které jsou mu známy z jeho úřední činnosti.
9. Dle odborných názorů k udržení práv z ochranné známky postačí jen dokonce takové užívání, kdy ochranná známka je užívána pro reklamní a propagační účely, aniž by zboží

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

bylo v této spojitosti uváděno do oběhu (k tomuto např. také vlastníkem citovaná publikace Horáček, R., Biskupová, E., de Korver, Z.: Práva na označení a jejich vymáhání nebo Zákon o ochranných známkách, Zákon o ochraně označení původu a zeměpisných označení, Zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví Komentář. 3. Doplněné vydání. Praha: C. H. Beck, 2015. 153 s., nebo Roman Horáček a kolektiv: Zákon o ochranných známkách /Zákon o ochraně označení původu a zeměpisných označení / Zákon o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví, 2. vydání, Praha 2008, 153 s.). Z tohoto lze mimo jiné dovodit, že i užívání napadené ochranné známky na reklamních materiálech je potřeba považovat za její užívání (nadto v posuzované věci žalobce upozorňuje, že předložil i množství důkazů o reálném prodeji zboží a poskytování služeb). K významu reklamních materiálů si žalobce také dovoluje odkázat na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 22. 12. 2005 ve věci vedené pod sp. zn. 9 Ca 68/2003, dle kterého „Za užívání ochranné známky je nutno považovat nejen její přímé užití v podobě umístění ochranné známky na výrobcích či jejich obalech, ale i užití nepřímé, spočívající v užití ochranné známky ve spojení s výrobky či službami (ust. § 13 odst. 1 ZOZ) například na doprovodných dokumentech nebo právě v reklamě“. Z citovaného rozsudku rovněž plyne závěr, že užívání napadené ochranné známky v reklamních materiálech svědčí o jejím užívání v obchodním styku a tedy absenci důvodů pro její zrušení.

10. Dále žalobce považuje za významné upozornit ještě na další ze závěrů posledně citovaného rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 12. 2005 ve věci vedené pod sp. zn. 9 Ca 68/2003, dle kterého „*Aby mohl uspět návrh na výmaz určité ochranné známky z důvodu jejího neužívání, musí majitel ochranné známky projevovat o tuto známku v rozhodné době pěti let zřejmý a trvalý nezájem a nesmí učinit nic, co by svědčilo o jeho úmyslu ochrannou známku užít některým z výše uvedených způsobů*“. Z citovaného rozsudku plyne, že pokud je ze strany vlastníka ochranné známky projevován zájem o její užití (bez ohledu na intenzitu takového užití), nelze takovou ochrannou známku zrušit. Z postoje žalobce jako vlastníka napadené ochranné známky, kdy tento vyvíjí množství aktivit ve vztahu k užívání napadené ochranné známky, mimo jiné:

☐ vytváří reklamní materiály a užívá je v obchodním styku – např. předložené fotografie výrobků, nabídkové listy a ceníky, katalog výrobků;

☐ sděluje informace na webových stránkách a sociálních sítích o výrobcích a službách ve spojitosti s napadenou ochrannou známkou, např. internetové stránky na doméně tuzextravel.

webnode.cz nebo předložená nabídka služeb cestovní kanceláře, dostupná na

<https://www.facebook.com/TuzexTravel/>;

☐ účast předchozího vlastníka napadené ochranné známky doktora S. v pořadu České televize s názvem „Retro“ ohledně jeho užívání napadené ochranné známky;

☐ provádí skutečné prodeje výrobků a poskytování služeb pod napadenou ochrannou známkou, pro všechny výrobky a služby, proti kterým směřoval Návrh na zrušení podaný společností 601 s.r.o. (k tomuto žalobce odkazuje na důkazy předložené o užívání napadené ochranné známky založené žalobcem ve spise vedeném žalovaným);

je zcela patrný vysoký zájem žalobce i předchozí vlastníka pana JUDr. L. S. o

napadenou ochrannou známku, a to pro všechny výrobky a služby, pro které napadená ochranná známka zapsaná.

11. Rovněž bylo při hodnocení důkazů žalobce potřebné zohlednit skutečnost, že předchozí řízení pravomocně skončilo dne 3. 3. 2015 a nový návrh byl podán 4. 12. 2015, což je velmi

krátké období na to, aby bylo výrazně intenzivněji rozšířeno užívání jakéhokoliv označení pro výrobky a služby, a že žalobce měl zájem o získání napadené ochranné známky z důvodů užívání, ale musel prakticky po celou dobu velmi pečlivě zvažovat investice do rozvoje napadené ochranné známky právě z důvodu šikanózního jednání společnosti 601 s.r.o. Je potřebné podotknout, že společnost 601 s.r.o. rovněž kontaktovala žalobce s výzvou k zdržení se užívání napadené ochranné známky, byť není vlastníkem ochranné známky, která by byla totožná s napadenou ochrannou známkou. Z tohoto je také dobře patrné, že společnost 601 s.r.o. si uvědomuje obchodní aktivity žalobce, prováděné pod napadenou ochrannou známkou.

12. S ohledem na výše uvedené je žalobce přesvědčen, že jim předložené důkazy v rámci řízení před žalovaným ohledně zrušení napadené ochranné známky, byly zcela dostačující pro prokázání užívání napadené ochranné známky pro všechny třídy výrobků a služeb, pro které byla předmětná ochranná známka napadeným rozhodnutím zrušena. Ze strany žalobce bylo předloženo množství důkazů o užívání napadené ochranné známky v rámci reklamních materiálů, internetu včetně sociálních sítí a důkazy o skutečných prodeích zboží a poskytnutí služeb spadajících do tříd výrobků a služeb, které byly společností 601 s.r.o. a pro které byla předmětná ochranná známka napadeným rozhodnutím zrušena. Z těchto předložených důkazů je také patrný zájem žalobce i předchozího jejího vlastníka o napadenou ochrannou známkou. Za těchto okolností nelze přisvědčit závěrům žalovaného o nedostatečném prokázání užívání napadené ochranné známky a i z tohoto ohledu je napadené rozhodnutí chybné, a to jak z hlediska chybného posouzení důkazů žalovaným, tak jeho rozporu s právními předpisy (zákonem o ochranných známkách).
13. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. K první námitce uvedl, že okruh osob, které mohou takto ochrannou známkou napadnout v řízení o zrušení, není nijak omezen. Důkazní břemeno však vždy nese vlastník ochranné známky. Je tedy na něm, aby předložil důkazy o tom, že svou známkou v rozhodném pětiletém období skutečně užíval nebo k jejímu užívání poskytl smluvně souhlas další osobě. O přenesení důkazního břemene v řízení o zrušení ochranné známky z důvodu jejího neužívání/nedostatečného užívání platí názory obsažené v odborné literatuře i v konstantní judikatuře.
14. K druhé námitce uvedl, že změna v osobě navrhovatele ani majitele ochranné známky v průběhu řízení o zrušení ochranné známky není sama o sobě skutečností (i kdyby nebyla oznámena dalším účastníkům řízení) rozhodnou pro meritum věci, neboť řízení o zrušení ochranné známky je řízením směřujícím k vydání rozhodnutí *ad rem*. Procesní nástupnictví je zde proto přípustné. Návrh na zrušení ochranné známky může podat kdokoli, a nikdo není povinen prokazovat svůj právní zájem na tomto zrušení. Úřad tedy není ani oprávněn tento právní zájem zjišťovat, popřípadě hodnotit, zda podání takového návrhu nepředstavuje zneužití práva. Ani existence pozdějších přihlášek ochranných známek přihlášených navrhovatelem zrušení není zneužitím práva, ale podání návrhu na zrušení známky pro neužívání je legitimní obranou vlastních přihlášených označení. S ohledem na okolnost, že ustanovení § 31 zákona o ochranných známkách je koncipováno tak, aby v rejstříku nezůstaly zapsané ochranné známky, které v průběhu času ztratily své atributy, nelze hovořit o tom, že by daným rozhodnutím byla poskytována ochrana výkonu práva, které by bylo *mala fide*.
15. Ochranná známka je „skutečně užívána“ tehdy, je-li užívána v souladu se svou hlavní funkcí, kterou je zaručit označení původu výrobků nebo služeb, pro které byla zapsána, aby vytvořila nebo zachovala odbyt pro tyto výrobky nebo služby, s vyloučením

symbolického užití, které slouží pouze k zachování práv propůjčených ochrannou známkou. Posouzení, zda je užívání ochranné známky skutečné, je třeba provést na základě souhrnu skutečností a okolností, které jsou způsobilé prokázat její skutečné obchodní využívání v obchodním styku, zvláště užívání, které je v dotyčném hospodářském odvětví považováno za odůvodněné za účelem udržení nebo získání podílu na trhu pro výrobky a služby chráněné ochrannou známkou, druhu těchto výrobků a služeb, znaků trhu, rozsahu a četnosti užívání ochranné známky (shodně viz rozsudek Soudního dvora EU C-416/04 P, *Sunrider v. EUIPO*, bod 70). K udržení ochranné známky tedy nepostačuje prokázání jakéhokoliv jejího užívání, zejména i fiktivního, jak se mylně domnívá vlastník, ale je třeba, aby vlastník prokázal řádné (skutečné) užívání své ochranné známky.

16. Pojem skutečné užívání je třeba chápat jako užívání, které není prováděno symbolicky, za pouhým účelem zachovat práva přiznaná ochrannou známkou. Musí se jednat o faktické užívání v souladu se základní funkcí ochranné známky, kterou je zaručit spotřebiteli nebo konečnému uživateli totožnost původu výrobku nebo služby tím, že jim umožní tento výrobek nebo službu odlišit bez možnosti záměny od výrobku nebo služby, které mají jiný původ.
17. Při posuzování řádného užívání ochranné známky je nutné brát zřetel na všechny skutečnosti a okolnosti, které jsou relevantní v souvislosti s odpovědí na otázku, zda skutečně dochází k obchodnímu využívání dané známky, a to zejména tehdy, považuje-li se v daném hospodářském sektoru uvedené užívání za záruku udržení nebo získání podílu na trhu pro dané známkou chráněné výrobky a služby.
18. Hodnocení okolností případu musí zahrnovat zvážení povahy výrobků nebo služeb, vlastností příslušného trhu, rozsahu a frekvence užívání ochranné známky.
19. Řádné užívání je třeba odlišovat od symbolického užívání, tj. odlišovat řádné užívání za účelem obchodování s výrobky nebo službami s cílem získání určitého obchodního postavení od „umělého či formálního“ užívání pouze za účelem udržet ochrannou známkou zapsanou v rejstříku s výhradním cílem zachování monopolu, který plyne ze zápisu ochranné známky. Symbolické užívání ochranné známky tak není postačující pro prokázání skutečného užívání ochranné známky. V každém řízení je proto nezbytné nejprve zhodnotit, zda vzhledem k situaci na trhu určitého obchodního odvětví lze z předložených materiálů odvodit, že vlastník známky na příslušném trhu vážně usiluje o získání určitého obchodního postavení.
20. Jakkoli se žalobce domnívá, že ve správním řízení předložil dostatečné množství dokladů o užívání napadené ochranné známky, v napadeném správním rozhodnutí byly jednotlivé doklady prozkoumány a přiřazeny k výrobkům a službám podle tříd, pro něž byla známka zapsána a bylo konstatováno pro každou skupinu výrobků a služeb, že nebylo prokázáno užívání ochranné známky v dostatečném rozsahu, aby je bylo možné označit za řádné užívání (viz str. 24 - 28 v rozsahu rozkladu podaného žalobcem, jako vlastníkem ochranné známky, a str. 28 - 31 v rozsahu rozkladu podaného navrhovatelem zrušení).
21. Odvolací orgán dospěl k závěru, že vlastník napadené ochranné známky neunesl důkazní břemeno a neprokázal řádné užívání napadené ochranné známky ani pro výrobky a služby ve třídách 8, 16 a 39 mezinárodního třídění výrobků a služeb. Užívání, které doložil vlastník v souvislosti s těmito výrobky a službami nelze považovat za dostatečné a řádné k tomu, aby bylo možné konstatovat, že napadená ochranná známka je užívána v souladu se

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

svojí funkcí, kterou je zaručit totožnost původu výrobků a služeb, pro které byla zapsána. Ačkoli vlastník předložil i další doklady prokazující určitou investici do reklamy a propagace své společnosti a svých výrobků a služeb (doklady č. 22, 23, 24 a 30) v roce 2014, neodpovídají tomuto úsilí doklady vztahující se k objemům prodeje konkrétních výrobků a služeb. V tomto směru obecně odvolací orgán souhlasí s odkazem vlastníka na rozsudek Městského soudu v Praze zn. sp. 9 Ca 68/2003, kde je uvedeno, že „za užívání ochranné známky je nutno považovat nejen její přímé užití v podobě umístění ochranné známky na výrobcích či jejich obalech, ale i užití nepřímé, spočívající v užití ochranné známky ve spojení s výrobky a službami například na doprovodných dokumentech nebo právě v reklamě“, avšak předložené doprovodné doklady byly v tomto případě shledány jako nedostatečné. Jednalo se buď o nedatované fotografie, nebo výše uvedené doklady vztahující se k propagaci vlastníka. Množství celkem čtyř faktur z období jednoho roku nelze považovat za dostačující. Rovněž článek pojednávající o společnosti vlastníka (doklad č. 17) nedokládá užívání napadené ochranné známky pro zapsané výrobky a služby. Vlastník sice ve vyjádření k rozkladu tvrdí, že vyvíjí řadu aktivit k udržení napadené ochranné známky, avšak odvolací orgán shledal tyto aktivity jako nedostatečné k udržení zápisu napadené ochranné známky v rejstříku ochranných známek, a to z důvodů výše uvedených. Z hlediska rozsahu užívání ochranné známky bylo proto třeba shora popsané užívání charakterizovat jako pouze symbolické, neboť v rozhodném období nesměřovalo k vytvoření nebo k udržení si podílu na daném segmentu relevantního trhu. Rozkladová námitka navrhovatele, který v odůvodnění rozkladu takové užívání označil za sporadické (ojedinělé), byla tedy důvodná.

22. Zúčastněná osoba ve svém vyjádření ze dne 4. 9. 2017 navrhla zamítnutí žaloby. Dále uvedla, že má za to, že její návrh obsahoval všechny zákonem požadované náležitosti.
23. K absenci důkazů, které měly být podle žalobce přiloženy k návrhu, zúčastněná osoba dále uvádí, že nelze prokazovat negativní skutečnost. Jedná se o tzv. negativní důkazní teorii, která byla potvrzena řadou soudních rozhodnutí (např. rozsudek NSS ze dne 26. 7. 2006 č.j. 3 Asz 35/2006-104, rozsudek NSS ze dne 10. 2. 2010 č.j. 1 As 2/2010-80, rozsudek NS ze dne 26. 4. 2012 č.j. 25 Cdo 2912/2010 a další). Negativní skutečnost může být fakticky dokázána pouze prokázáním komplementární pozitivní skutečnosti (v současném případě prokázáním užívání ochranné známky vlastníkem OZ), jež existenci prokazované negativní skutečnosti vylučuje.
24. Žalobce cituje pasáž z rozsudku Vrchního soudu v Praze č.j. 6 A 28/98-47 ze dne 25.10.1999: „Pro výmaz je tedy třeba najisto postavit, že známka užívána není, a teprve poté, je-li takový průkaz dán, nastupuje povinnost majitele, aby popřípadě zdůvodnil, proč známku neužíval“. Tato věta je však zcela vytržena z kontextu a týká se situace, kdy vlastník nepředložil dostačující důkazy o užívání ochranné známky, avšak je mu dána možnost, aby popřípadě zdůvodnil, proč známku neužíval. Závažné důvody neužívání totiž mohou mít za následek, že známka nebude zrušena.
25. Prvotní povinností vlastníka OZ v řízení o jejím zrušení je však důkazy o užívání předložit. To vyplývá i z další části žalobcem citovaného rozhodnutí, v níž je uvedeno „není možné prokazovat skutečnosti, jež se nedějí nebo neděly (např. že předmětná ochranná známka není užívána). Celé řízení je nutno vést tak, že správní orgán provede vlastníkem ochranné známky navržené důkazy o tom, že tato známka užívána byla. V případě takto úspěšně provedeného důkazu je popřena hypotéza normy a nedojde k výmazu známky. Nepodaří-li se tento důkaz provést, a nebudou známy jiné důkazy, které by bylo možno uplatnit

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

pro zachování známky, bude tato známka vymazána, pokud její majitel řádně nezdůvodní Úřadu její nepoužívání.“

26. Osoba zúčastněná dle žalobce ve svém návrhu netvrdí, jak dospěla k závěru, že napadená ochranná známka není užívaná, zda jsou jí např. známy poměry na trhu předmětných výrobků a služeb, pro něž je ochranná známka zapsána a nedokládá ani důkazy, např. výtisky vyhledávání poskytovatelů předmětného zboží nebo služeb z internetu, seznamy dodavatelů apod. Vzhledem k nemožnosti prokázat neužívání označení na trhu by však obdobná tvrzení v návrhu na zrušení postrádala jakýkoliv význam. Stejně tak žalobcem navrhované doklady, které údajně mohly být připojeny k návrhu, by neměly žádnou vypovídající hodnotu. Návrh na zrušení ochranné známky osoby zúčastněné obsahoval všechny základní formální i obsahové náležitosti dle platných právních předpisů.
27. Žalobce dále v žalobě tvrdí, že návrh osoby zúčastněné na zrušení jeho ochranné známky byl šikanózní. K tomu osoba zúčastněná uvádí, že podala pouze jeden návrh na zrušení ochranné známky žalobce. Předchozí návrh jiného navrhovatele na zrušení ochranné známky byl však z velké části úspěšný a nepochybně tedy oprávněný.
28. Je zcela v souladu s principy práva ochranných známek, aby jiné subjekty usilovaly o zrušení takové ochranné známky a následně o možnost aktivního užívání předmětného označení. Osoba zúčastněná byla přesvědčena, že žalobce prostřednictvím své ochranné známky pouze blokoval označení pro konkurenční subjekty na trhu a podala tedy návrh na její zrušení. Tento výkon jejího práva je snadno ospravedlnitelný a vysvětlitelný a nepochybně se tedy nejedná o jednání v rozporu s dobrými mravy nebo základními zásadami právního státu či šikanózní jednání, jak tvrdí žalobce.
29. Dle ustálené české i evropské judikatury (např. rozhodnutí SD EU ve věci C-40/01 Ansol BV v. Ajax Brandbeveiliging BV) je třeba za skutečné užívání ochranné známky považovat pouze užívání v souladu s její základní funkcí, kterou je garantovat identitu původu výrobků a služeb, pro které je zapsána, za účelem vytvoření nebo udržení odbytu pro tyto výrobky a služby. Skutečné užívání nezahrnuje symbolické užívání s pouhým účelem udržet práva z ochranné známky. Při hodnocení, zda je užívání ochranné známky skutečné, je nutné vzít v potaz všechny skutečnosti a okolnosti důležité k určení toho, zda je obchodní využití ochranné známky reálné. Zejména je nutné zvážit, zda je takové užívání chápáno v předmětném ekonomickém sektoru jako záruka udržení nebo vytvoření podílu na trhu výrobků nebo služeb, dále je nutné vzít v úvahu i povahu předmětných výrobků a služeb, charakteristiku trhu apod.
30. Je zřejmé, že žalobce svoji ochrannou známku v rozhodném období skutečně neužíval. Jím předložené doklady se týkají jen velmi malého počtu kusů výrobků a malého objemu poskytnutých služeb. Řada dokladů je navíc značně nevěrohodná. Poskytnutí pouhých několika kusů výrobků či velmi malého objemu služeb v určité třídě není dostatečné pro prokázání řádného užívání ochranné známky v této třídě.
31. Při jednání nařízeném na den 16. 9. 2020 účastníci setrvali na svých stanoviscích.

III.

Posouzení žaloby

32. Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

33. Podle § 8 odst. 1 zákona, *vlastník ochranné známky má výlučné právo užívat ochrannou známku ve spojení s výrobky nebo službami, pro něž je chráněna. Své právo prokazuje vlastník zapsané ochranné známky výpisem z rejstříku, popřípadě osvědčením o zápisu. Vlastník ochranné známky je oprávněn používat spolu s ochrannou známkou značku (R).*
34. Podle § 8 odst. 3 zákona, *pro potřeby odstavce 2 se za užívání v obchodním styku považuje zejména a) umístování označení na výrobky nebo jejich obaly, b) nabídka výrobků pod tímto označením, jejich uvádění na trh nebo skladování za tímto účelem anebo nabídka či poskytování služeb pod tímto označením, c) dovoz nebo vývoz výrobků pod tímto označením, d) užívání označení v obchodních listinách a v reklamě.*
35. Dle ust. § 31 odst. 1 písm. a) zákona, *úřad zruší ochrannou známku v řízení zahájeném na návrh třetí osoby, jestliže ochranná známka nebyla po nepřetržitou dobu 5 let řádně užívána pro výrobky nebo služby, pro které je zapsána, a pro neužívání neexistují řádné důvody.*
36. Co se týče první žalobní námitky namítající, že nebyly splněny podmínky pro vedení řízení, jelikož zúčastněná osoba jako navrhovatel v tomto řízení neunesla své břemeno důkazní ohledně svých tvrzení a jako jediné odůvodnění svého návrhu uvedla neužívání ochranné známky, soud uvádí, že ji považuje za nedůvodnou. Komentář k zákonu o ochranných známkách nakladatelství Wolters Kluwer z roku 2017 uvádí k v té době platnému § 34 následující: „Odůvodnění, proč má být ochranná známka zrušena nebo prohlášena za neplatnou, se musí opírat o důvody, které jsou taxativně stanoveny v § 31 a § 32 zák. o ochranných známkách. Navrhovatel je povinen prokázat odůvodněnost návrhu na zrušení nebo prohlášení ochranné známky za neplatnou důkazy umožňujícími projednání návrhu (§ 10 odst. 3 vyhl. č. 97/2004 Sb.). Břemeno tvrzení a břemeno důkazní nese navrhovatel. Důkazy je nutné doložit ke všem důvodům zrušení a prohlášení neplatnosti s jedinou výjimkou, která se týká zrušení z důvodu neužívání dle § 31 odst. 1 písm. a) zák. o ochranných známkách, u kterého musí vlastník napadené ochranné známky prokázat její řádné užívání nebo existenci řádných důvodů pro její neužívání (NSS 7 A 73/2000 a 10 As 227/2015).“ (Bod 19 a 20 komentáře k § 34).

„V řízení o zrušení ochranné známky z důvodu neužívání se setkáváme s obrácením důkazního břemene. Navrhovatel nemusí prokazovat, že ochranná známka, jejíž zrušení se domáhá, nebyla užívána. Naopak vlastník ochranné známky, proti které byl podán návrh na zrušení, musí prokázat, že ochrannou známkou v rozhodném pětiletém období před podáním návrhu řádně užíval, nebo že pro neužívání existují řádné důvody. K zachování napadené ochranné známky (zamítnutí návrhu) nepostačují důkazy, které vyvolávají pochybnost o řádném užívání napadené ochranné známky, ale je zapotřebí předložit skutečné a objektivní důkazy, které účinné a dostatečné užívání ochranné známky na příslušném trhu v rozhodném období pěti let před podáním návrhu prokazují bez jakýchkoliv pochybností. (MS v Praze 9 A 216/2012). Pokud vlastník ochranné známky důkazní břemeno neunes, bude ochranná známka zrušena. Důkazy k prokázání užívání může vlastník ochranné známky předkládat ještě i v odvolacím řízení, protože zásadě materiální pravdy směřující k zjištění, zda ochranná známka byla skutečně řádně užívána, je v tomto případě třeba dát přednost před striktním uplatněním koncentrace řízení dle § 82 odst. 4 spr. řádu (ÚPV O-365894 a O-60899). Jak se užívání prokazuje, je uvedeno v komentáři k § 13 pod bodem II písm. f).“ (Bod 14 komentáře k § 31)

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

37. Soud má za to, že u návrhu na zrušení ochranné známky z důvodu jejího neužívání, postačí jako odůvodnění pouze uvedení důvodu uvedeného v ust. § 31 odst. 1 písm. a) zákona, tj. že známka není užívána. S ohledem na skutečnost, že důkazní břemeno je obráceno, tj. je na vlastníkově, aby prokázal její užívání, by jakékoliv další tvrzení, kterého se žalobce domáhá (např. skutečnost, že je konkurentem žalobce, který jeho aktivity na trhu dlouhodobě sleduje a který v důsledku sledování tržních a reklamních aktivit v daném segmentu zjistil absenci daného označení v obchodním styku), a které nemusí být prokazováno, zůstalo v rovině tvrzení, které není pro rozhodnutí věci důležité, a které ostatně vyplývá z logiky věci. Pokud by v řízení bylo ze strany vlastníka ochranné známky prokázáno, že známka užívána je, by byly tyto důvody jakkoliv rozvedené a podložené důkazy i tak irrelevantní. I kdyby zúčastněná osoba návrh o nějaké důvody, které ji vedly k závěru, že ochranná známka není užívána, doplnila, nic by to na povinnosti žalobce prokazovat opak nezměnilo. Co se týče prokazování, z komentáře i z níže citované judikatury soudů plyne zcela jasná důkazní povinnost na straně vlastníka ochranné známky, nikoliv na straně navrhovatele.
38. Soud považuje rovněž druhou žalobní námitku týkající se šikanózní povahy návrhu za nedůvodnou. Soud se zcela ztotožnil se závěry žalovaného ohledně posouzení návrhu zúčastněné osoby. Návrh na zrušení ochranné známky pro její neužívání může totiž podat jakákoliv třetí osoba, aniž by musela prokazovat právní zájem na zahájení řízení. Šikanózní by tento návrh byl, pokud by se prokázalo, že navrhovatel navrhoval zrušení jen z důvodu, aby ztěžoval situaci žalobce. V našem případě byl však návrh nadto podložen odůvodněným zájmem, který ostatně sám žalobce tvrdí – v tomto případě je to právě zápis shodných přihlášek zúčastněné osoby. Skutečnost, že nakonec byla známka zrušena, je samo o sobě důkazem toho, že návrh nebyl šikanózní, ale odůvodněný a ospravedlnitelný, jelikož je zde veřejný zájem na tom, aby v rejstříku byly zapsány pouze ochranné známky, které jsou řádně užívány.
39. Co se týče třetí námitky žalobce týkající se vyhodnocení řádného užívání ochranné známky, touto problematikou se zabýval zdejší soud již v rozsudku ze dne 29. 6. 2016, č.j. 9 A 216/2012-124, ve kterém mimo jiné uvedl:

„Není pravdou, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí neztotožnil s argumentem žalobce, že za neužívání ochranné známky se pokládá zejména absence zájmu vlastníka ochranné známky o její užití. Žalovaný nikterak nepopřel, že prokázaná totální absence zájmu vlastníka ochranné známky o její užití (v rozhodné době pěti let) je důvodem pro vyhovění návrhu na zrušení takové ochranné známky z důvodu jejího neužívání podle § 31 odst. 1 písm. a) ZOZ, v souladu se zákonem a s odkazem na relevantní judikaturu SDEU však jako nesprávný odmítl žalobcův názor, že návrh na zrušení ochranné známky z důvodu jejího neužívání může obstát jen v případě totální absence zájmu vlastníka o ochrannou známku. Nelze než přisvědčit závěru žalovaného, že důvodem pro vyhovění návrhu na zrušení ochranné známky podanému podle § 31 odst. 1 písm. a) ZOZ je nejenom prokázaná totální absence zájmu vlastníka ochranné známky o její užití, ale též neprokázání skutečného (slovy zákona řádného) užívání ochranné známky jejím vlastníkem v rozhodné době pro výrobky nebo služby, pro které byla tato známka zapsána. Žalovaný v této souvislosti přiléhavě poukázal na výklad pojmu „skutečné užívání ochranné známky“ podaný v rozhodnutí SDEU č. C-40/01 „Ansul v. Ajax“, podle kterého skutečným (řádným) užíváním ochranné známky není užívání toliko symbolické, jehož jediným účelem je udržovat práva z ochranné známky, ale takové, které je spojeno s užíváním ochranné známky na trhu pro označení konkrétních výrobků a poskytovaných služeb, případně s

užíváním v obchodním styku třetími osobami se souhlasem jejího vlastníka k takovému užívání ochranné známky za účelem vytvoření nebo udržení odbytu pro tyto výrobky či služby. Důkazní břemeno stran prokázání skutečného (řádného) užívání ochranné známky v řízení o návrhu na její zrušení podanému podle § 31 odst. 1 písm. a/ ZOZ nese vlastník napadené ochranné známky.....

Závěry obsažené v rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 12. 2005 č. j. 9 Ca 68/2003 – 36, jichž se žalobce dovolává, se vztahují k předchozí právní úpravě zakotvené v zákoně č. 137/1995 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů, a z tohoto důvodu nejsou založeny na výkladu pojmu „skutečné užívání ochranné známky“ podanému v rozhodnutí SDEU č. C-40/01 „Ansul v. Ajax“. Tyto závěry, v nichž soud jako důkaz užívání ochranné známky akceptoval pouhý tisk propagačních materiálů bez prokázání jejich uvedení na trh, proto na nyní projednávanou věc již nelze vztáhnout. Neobstojí ani odkaz žalobce na rozhodnutí Úřadu zn. sp. 0-16532, podle kterého zákon nestanoví výslovnou povinnost faktického užívání ochranné známky. Jak bylo soudem konstatováno shora, ze zákona i relevantní judikatury SDEU jednoznačně plyne, že návrhu na zrušení ochranné známky podanému podle § 31 odst. 1 písm. a/ ZOZ nelze vyhovět pouze tehdy, jestliže vlastník napadené ochranné známky v řízení prokáže skutečné (řádné) užívání ochranné známky v rozhodné době pro výrobky nebo služby, pro které byla tato známka zapsána. Jinak řečeno, podmínkou udržení zapsané ochranné známky je dle zákona její skutečné (řádné) užívání. Je pravdou, že důkazem o skutečném užívání ochranné známky může být též firemní literatura, nabídkové listy, reklamní předměty apod., na kterých je ochranná známka uvedena, v řízení je však nutné prokázat uvedení těchto předmětů na trh za účelem vytvoření nebo udržení odbytu pro zapsané výrobky či služby, což žalobce neučinil.“

40. Soud v tomto kontextu dále připomíná, že ochranná známka musí předně plnit svou funkci, kterou je umožnit identifikovat výrobek, pro nějž je ochranná známka zapsána, a to jako výrobek (zde služby) pocházející od určitého podniku, a tudíž je lze, bez možnosti záměny odlišit od výrobků či služeb jiných podniků (např. C-39/97 ve věci Canon).
41. Co se týče jednotlivých dokladů, soud má za to, že správní orgán prvního stupně jednotlivé doklady detailně prozkoumal, popsal a přiřadil k výrobkům a službám podle tříd, pro něž byla ochranná známka zapsána; soud v dalším odkazuje na obě správní rozhodnutí. Žalobce ostatně nenapadá žádné konkrétní vyhodnocení nějakého dokladu ze strany žalovaného, ale jeho celková zjištění, která z těchto dokladů učinil.
42. Soud však se závěry žalovaného, že předložené doklady nelze považovat za prokazující dostatečné a řádné užívání ochranné známky ve smyslu ust. § 31 odst. 1 písm. a) zákona tj. tak, aby plnila svou funkci, souhlasí. Z předložených dokladů je jasné, že se žalobce snaží navázat na historickou pověst tohoto označení, a pod tímto označením nabízí různé výrobky a služby avšak v tak malém množství, že lze hovořit spíše než o skutečném podnikání v nějakém oboru s cílem udržet nebo získat podíl na trhu pro určité výrobky a služby chráněné touto ochrannou známkou, o vyvíjení určité obchodní aktivity s cílem udržet tuto značku, která byla v minulých dobách symbolem vyšší kvality a určitého luxusu, „na živu“ tím, že pod touto značkou prodává různé výrobky od různých výrobců bez zjevné obchodní strategie (viz výrobky v třídě oblečení a doplňky k vozidlům pozemní dopravy). Vlastník ochranné známky není ani výrobcem ani výhradním distributorem nějakého výrobce, ale dalo by se říci určitým zprostředkovatelem, který tyto výrobky objednává u jiných výrobců a dál je prodává pod touto ochrannou známkou. I takový koncept podnikání (výroba subdodavatelským způsobem) lze připustit, rovněž tak takové

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

použití ochranné známky při tomto podnikání, muselo by se však jednat o soustavné a hlavně dostatečné užívání ochranné známky při nabízení takových výrobků a služeb, což však nebyl případ žalobce.

43. Co se týče námitky, že žalobce odkázal na doklady doložené v předchozích řízeních a že k nim žalovaný v rozkladovém řízení nepřihlédl, soud uvádí následující: žalovaný předně vytkl správnímu orgánu prvního stupně, že k těmto dokladům přihlédl, aniž by je žalobce v tomto řízení označil, resp. na ně odkázal (str. 15. druhý odstavec napadeného rozhodnutí), následně se však s nimi ve svém rozhodnutí vypořádal. Relevantními doklady z předchozího řízení, na které žalobce poprvé odkazuje až ve vyjádření k rozkladu ze dne 3. 2. 2017, se týkají pouze období do 29. 9. 2013. Takovými doklady jsou s ohledem na skutečnost, že v tomto řízení se jedná o období od 3. 12. 2010 do 3. 12. 2015, pouze doklady z období 3. 12. 2010 do 29. 9. 2013. S ohledem na to, že se odvolací orgán ztotožnil se závěry orgánu prvostupňového ohledně zrušení ochranné známky pro výrobky a služby ve třídách 12, 25, 30, 32 a 39 (pronájem vozidel), který vyhodnotil žalobcem předložené doklady včetně těch z předchozích řízení, jako nedostatečné pro prokázání řádného užívání ochranné známky, soud má za to, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí vypořádal s doklady z předchozích řízení, kterými bylo užívání prokazováno. Orgán prvního stupně však ponechal ochrannou známku v platnosti ve třídách 8, 16 a 39 (doprava, přeprava, balení a skladování vozidel) s tím, že při jejich posuzování (konkrétně výrobků ve třídě 8) zohlednil z dokladů, které byly předloženy v předchozích řízeních pouze katalogy výrobků a služeb pro rok 2009/2010 a 2010/2011, „Tuzex“. Žalovaný vzal tyto katalogy v úvahu na straně 29 žalobou napadeného rozhodnutí, když následně učinil závěr, že s ohledem na skutečnost, že v předmětném období byly prodány pouze výrobky v objemu celkově 5.156,- Kč, se tedy jedná o symbolické a nikoliv řádné užívání ochranné známky. Soud tedy považuje i tuto námitku za nedůvodnou.
44. Co se týče posledních žalobcem sdělených skutečností ohledně krátké doby, která uplynula mezi jednotlivými řízeními, pro zintenzivnění užívání a šikanózního jednání ze strany zúčastněné osoby, soud má za to, že předchozí řízení se týkalo období od 29. 9. 2008 do 29. 9. 2013 a mezidobí tedy představuje 2 roky a nikoliv pár měsíců, jak naznačuje žalobce. Co se týče zájmu zúčastněné osoby a jeho výzev k neužívání napadené ochranné známky, soud má za to, že tyto skutečnosti nemohly výrazně ovlivnit užívání ochranné známky žalobcem, resp. že pokud by žalobce užíval tuto ochrannou známku řádně a nikoliv symbolicky, jak bylo vysvětleno shora, nemohly mít tyto skutečnosti na toto faktické užívání vliv. Proto soud považuje i tyto námitky žalobce týkající se zřejmě oprávněnosti řádného neužívání napadené ochranné známky za nedůvodné.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

1. Jelikož soud ze shora uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, v celém rozsahu ji v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
2. O nákladech řízení rozhodl Městský soud v Praze podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Ve věci úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti, a proto nebyla náhrada nákladů přiznána žádnému z účastníků.
3. Výrok III. o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 5 s. ř. s., podle kterého má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů řízení, které jí

vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. V tomto řízení však osobě zúčastněné na řízení žádné povinnosti uloženy nebyly, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 16. září 2020

JUDr. Slavomír Novák v.r.

předseda senátu